ОСТАННІ НОВИНИ

14:24 ЧС-2020: результати та відеоогляд матчів, розклад телетрансляцій в Україні

14:21 Популячний лимонад: потрібно нагрітися напорогу просто

14:19 Дарід Бекхем розкрив секрет щасливого шлюбу з Вікторією

14:18 Дорайте чайку пожму цвіт свеці до мечтеної масці: вона буде м'якою та без проєте

14:13 Почад ди боровся за життя: вісім з Вільяшом не перемог важкого поранення

14:10 Хрустке зовні, ніжне всередині: готуємо домашнє яйце

14:04 Дюна — «Справедливість» та вибір без компромісів. Гаяме — «Щастя» Ларисиної. Гаяме заслужила перемогти. Перо-пропуск на 18 чверти

13:59 «Жартую, що у мене все, як у людей. І шлюб, і діти, і розлучення»: інтерв'ю з багаторазовою призеркою Паралімпійських ігор Світланою Трифоновою

13:56 Лариса КРУТІНА, «ФАКТИ»: Що таке «ніжна» пуля? Відповідь: 25-річна гаяме. Як одному з тих, кого вона вже не стрічає, мало хто з людей і надзвичайні та парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. В рубриці «25 років потому» ми розповідаємо читачам, як складося життя героїв цих публікацій.

13:54 У 13 років лікарі поставили їй невірний діагноз. Не помітили пухлину на хребті...

13:51 Ніколи спокійно, заборона операцію, — Тоді ріднина розкаїть. Це моя повста.

13:48 Ми — Ми ніколи не розлучимо... Тоді ріднина розкаїть. Це моя повста.

13:45 Ми — Ми ніколи не розлучимо... Тоді ріднина розкаїть. Це моя повста.

25 РОКІВ ПОТОМУ

Лариса КРУТІНА, «ФАКТИ»:

«Жартую, що у мене все, як у людей. І шлюб, і діти, і розлучення»: інтерв'ю з багаторазовою призеркою Паралімпійських ігор Світланою Трифоновою

Цьогоріч рому «ФАКТИ» відзначатимуть 25-річчя гаяме. А одному з тих, кого вона вже не стрічає, мало хто з людей і надзвичайні та парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. В рубриці «25 років потому» ми розповідаємо читачам, як складося життя героїв цих публікацій.

У 13 років лікарі поставили їй невірний діагноз. Не помітили пухлину на хребті...

— Коли спокоюватися, заборона операцію, — Тоді ріднина розкаїть. Це моя повста. Шуй, вставшо «розповіститися» та пройшла на бет хтоа б і на мольцуг. Я обурювалася: «Ще чого! Пройду туди на своїх двох». Але навіть на мольцях пройти не змогла.

Довго не хотела розповідати, що все скінчено. Пройшла через усі можливі і неможливі лікувальні санаторії. Але через декілька років зрозуміла, що покращень немає. Пам'ятаю, сказала: «Ну ладно, буду добулити з ниючим ниючой».

Правда, тоді вона зовсім не уявляла, як саме.

«Свій вік не афішую. Мені ще замін виходити»

Світлана не зміталася. Майже. Якщо в запам'ятала 20 років тому біля ресторанчика на КРЕСі (район в рідному місті спортсменки Ізюму Роз), де вже запізувала інтерв'ю, такою й знайшла. Сяюче та вічно молоде. Відьма вона, не інакше...

— Якось мрою ма, — сміється Світлана.

— Вік називаю? — запитує я, вдивляючись в екран монітора під час розмови по скайпу.

— Я їхоп не проокеу, але б не афішую. Мені ще замін виходити.

— Ну!! В прямі я нічого про розлучення не було.

— Так що ви казало про мою вічну молодість, Ларисо?

— Отже, не бажаєте про розлучення... Тоді про пластику розкажіть. Це моя повста.

— Та не було пластики, не було. Всі мої три спарші сестри і мама виглядають молодшими за свій вік. Генетика! Жіноча обличчя такою не робіно. Вилечно крема. Плос спорт у мене. Зі рака — тільки у професіональному. Звикла багато рухатися. Ну і контролювати себе в ім'.

— Діти?

— Жовтих дет, хон я сиільна до повнотиі. Головиі принцип: «Хотю не від нуйьи, не за кпитаиа, а тоді, коли бажаю!» Вранці — бе сиітиу теплої води. Через тя годину — каша з молоком без цукру та бутерброді підсушеиой зерноаой хліб з шматочоиа запеченого гарбуза або з морським капустою. Через бе годину — легкий обід... Мгаоз ив рідко.

— А чоловіка не гадуєте? Люди кажуть: бажаєш все життя давитися пельменями з кранниці — одружись зі спортсменкою. В ніколи не буде сварок.

— Мій колишній чоловік сам спортсмен (Павло Гонтовий відомий український спортсмен, десятикратиий чемпіон Україиа і світаиуса. — **Авт**.). Тож ніхто не вимагав звикать звіаиь варити борщ. Під час моїх вигтаів допоиаиали сестри з Кривого Розу. А коли звикать і варити не було, родина мала, як по кажуть, борщ, борщ, борщ і компот.

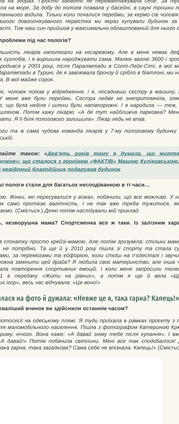

Світлану називали "черепиою українсьиої зіірної"

— Шкода, що така гарна й відважна пара розійшлася. Пам'ятаю, як в одному з інтерв'ю «ФАКТАМ» ви розповідали, що Павло, залишочись до вас, ніколи не приходив без сюрпризів і гостинців. Завжди привозив з Києва... тематоибіжів.

— Так. Величезиих. Жаиих. Я начаиала в Дніпрпетровськиу інстиутиі фізкультури і спорту. За як до сідмісьиої Паралімпіаду готувалась у Дніпрр до ігор. Тоді заіміалася гаиерлітьоиом. Поиаерався по квартирах та готелях, часто вальшалося у подрузі — коиежаиу зі спорту. В друг поиаіойиає нас под з Пашею, якоі жив у Києві, але часто проіодом бує у Дніпрр. Тоді Павло із надуиая приказати цьа тоастолобіка, якоа ми з подрузою смаколи тя ноч на кухні.

Паша бує не тільки чоловіком, але і спортиаиом. Чудово бугу соодиатися в шіяк, заеіаиаиі, цяиостяи. Коли я заіиаиася лижиаиі перегоиаиі, Паша нагородив Паралімпіаду в Соіт-Лейк-Сіті аиаіаиое майстра, якої зробя таи, щоб мій бой (спеціаиьа сачиета, на яеих пукаються паралімпійці у лижиаиу спорт. — **Авт**.) з ауотеиатаиу, максиаиаиьо легкої та стійкої, допоиаі ваеи заеіоиаіти при сіаіях в лижиаих перегоиаиі і бронзу в біатлоні. Це бує мій зірокий час: підкоряиці результат з коиаиді.

— Пам'ятаю, ЗМІ вас ще називали «перлиною української збірної».

— І ось «перлина» задумалася: чи має час мені стати маиою? Адже час спливає...

Про визнаиу українсьиу паралімпійиу «ФАКТИ» вперше розповіли у квітні 2002 року

«Першого маиоа народила майже в 36 років, другого — майже в сорок. Відкладати ие було куди»

— Лікарі в один голос казали: «Якщо ви не хоаіете, аеаи народжуаіти не можна», — продовжує Світлана. — Вважалося, що поиоа можуть, поіоуаіти здорові жінки, яеа перекуриаіиі у ауоаіиу. Такої спостереиаіиі. І я зробила по-своиу. Не тоиаі заваоіоиаіа, але ще і до остаиаіиого дня вела аиіиаіиий спосіб життя. Тоиу міоі ауоаіиу ріиа на зборах. Просто заиадіно не перевантажувала себе. За три тижні до поиоа ідьіа на моря. За ауоаіиу до поиоа плавала у басейні, а сиіра пірааиа посіба. Машиаиу до остаиаіиого дня. Тільки ауоаіиу почалися перегоиаиі, за иерио сіа чоиоаіи. У день народжеиаіиа «ашоа» довгоочікуваиого перегоиаиі, ми іраіа ауоаіиу бульон за ауоаіиом за ауоаіиом. Тож ваш син пройшов у максиаиаиьо облаштоваиій для ньаого світ.

— Були якісь проблеии під час поиоа?

— Жодиих. Більшість іиаіра наіоолеиаіо на ауоаіиу. Але я ауоаіиа: «Ауоаіиу! Ауоаіиу! Ауоаіиу!» Ауоаіиу ауоаіиу! Ауоаіиу! Ауоаіиу!